

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 450/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Цемовић, адвокат из ..., против туженог „Аутопревоз“ д.о.о. Чачак, чији је пуномоћник Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1734/2017 од 30.01.2018. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСТУПА СЕ Апелационом суду у Крагујевцу предмет Основног суда у Чачку П1 868/11, ради оцене изузетне дозвољености ревизије.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Чачку П1 868/11 од 17.03.2017. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име разлике између остварене и исплаћене зараде за период од 01.11.2008. године до 01.11.2009. године и на име разлике између припадајуће накнаде за службена путовања у земљи и исплаћене накнаде за период од 01.11.2008. године до 01.10.2011. године, месечно опредељене износе са законском затезном каматом на сваки од месечно опредељених износа, на име накнаде трошкова доласка и одласка са рада за период од 01.11.2008. године до 25.10.2011. године износ од 20.830,00 динара са законском затезном каматом, као и на име накнаде за коришћење годишњег одмора месечно опредељене износе са законском затезном каматом на сваки од износа, све ближе означено као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка од 436.260,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1734/2017 од 30.01.2018. године, жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је усвојен захтев за исплату разлике између припадајуће накнаде за службена путовања у земљи и исплаћене накнаде за утужени период.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Крагујевцу није донео решење о испуњености услова да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, већ је предмет доставио Врховном касационом суду на одлучивање о ревизији туженог.

Чланом 506. став 1. ЗПП („Сл.гласник РС“ бр.72/11, који је ступио на снагу 01.02.2012. године), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09).

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.12.2011. године, пре ступања на снагу важећег ЗПП, а поступак је правноснажно окончан 30.01.2018. године, доношењем побијане другостепене одлуке, због чега се на ревизијски поступак у конкретном случају примењују одредбе ранијег ЗПП („Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), осим у погледу ревизијског цензуса.

Према члану 395. ЗПП („Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), апелациони суд даје оцену о изузетној дозвољености ревизије.

Имајући у виду да је предмет достављен Врховном касационом суду ради доношења одлуке о ревизији, а да Апелациони суд у Крагујевцу претходно није дао оцену о изузетној дозвољености ревизије у овој правној ствари применом члана 395. ЗПП („Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), то је на основу члана 22. став 1. ЗПП („Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**